

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 af 7. oktober 2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift og ophævelse af forordning (EØF) nr. 218/92** 1
- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 1799/2003 af 13. oktober 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1210/2003 om visse specifikke restriktioner i de økonomiske og finansielle forbindelser med Irak** 12
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1800/2003 af 14. oktober 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager ... 14
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1801/2003 af 14. oktober 2003 om foreløbig tilladelse til ny anvendelse af en bestemt mikroorganisme i foderstoffer ⁽¹⁾** 16
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1802/2003 af 14. oktober 2003 om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1803/2003 af 14. oktober 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for fjerkrækødssektoren 21
- ★ **Rådets direktiv 2003/93/EF af 7. oktober 2003 om ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter** 23

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2003/730/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 13. december 2000 om den statsstøtte, som Nederlandene agter at yde i form af udviklingsbistand til to stykgodsskibe og to skibe til transport af pulp og papir, der skal bygges af Bodeswes/Pattje til brug i Indonesien ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 4185)** 25

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

2003/731/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 13. november 2002 om Italiens foranstaltninger til fordel for Pertusola Sud ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 4360)** 28

2003/732/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 10. oktober 2003 om ændring af beslutning 93/52/EØF for så vidt angår anerkendelse af visse italienske provinser som officielt fri for brucellose ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 3562)** 30

2003/733/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 10. oktober 2003 om ændring af beslutning 97/222/EØF for så vidt angår import af kødprodukter fra Estland, Litauen og Slovakiet ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 3566)** 32

2003/734/EF:

- ★ **Kommissionens henstilling af 29. september 2003 om en fælles praksis for ændring af designet på den nationale forside af euromønter i omløb (meddelt under nummer K(2003) 3388)** 38

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

- ★ **Rådets fælles holdning 2003/735/FUSP af 13. oktober 2003 om ændring af fælles holdning 2003/495/FUSP om Irak** 40

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1798/2003**af 7. oktober 2003****om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift og ophævelse af forordning (EØF) nr. 218/92**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Svig og skatteunddragelse på tværs af grænserne mellem medlemsstaterne fører til budgettab og forvridninger af princippet om skattemæssig retfærdighed og kan bevirke fordejligheder i kapitalbevægelserne og konkurrencevilkårene. Det berører således det indre markeds funktion.
- (2) Bekæmpelsen af svig i forbindelse med merværdiafgift (moms) kræver et nært samarbejde mellem de administrative myndigheder, som i hver medlemsstat har til opgave at gennemføre de bestemmelser, der er fastsat på området.
- (3) Foranstaltninger med henblik på afgiftsharmonisering, som træffes for at fuldføre det indre marked, bør derfor omfatte indførelse af en fælles ordning for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, hvorved medlemsstaternes administrative myndigheder skal yde hinanden gensidig bistand og samarbejde med Kommissionen med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af moms på leveringer af varer og tjenesteydelser, på erhvervelse inden for Fællesskabet af varer og på import af varer.
- (4) Det er nødvendigt med elektronisk lagring og transmission af visse data med henblik på moms kontrol, for at momssystemet skal kunne fungere korrekt.

- (5) Vilkårene for medlemsstaternes udveksling af og direkte adgang til elektronisk lagrede data i hver medlemsstat bør fastlægges tydeligt. Virksomhederne bør have adgang til en del af disse oplysninger, hvis det er nødvendigt for, at de kan opfylde deres forpligtelser.

- (6) Forbrugsmedlemsstaten bærer hovedansvaret for at sikre, at ikke-etablerede leverandører efterkommer statens krav. For at kunne anvende den midlertidige særordning for elektronisk leverede tjenesteydelser i henhold til artikel 26c i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽⁴⁾ — er det derfor nødvendigt, at der fastlægges regler om videregivelse af oplysninger og overførsel af penge mellem identifikationsmedlemsstaten og forbrugsmedlemsstaten.

- (7) Med Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 af 27. januar 1992 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) ⁽⁵⁾ blev der etableret et nært samarbejde på området mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og mellem disse og Kommissionen.

- (8) Forordning (EØF) nr. 218/92 supplerer bestemmelserne i Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter ⁽⁶⁾.

- (9) Disse to retsakter har vist sig at være effektive, men de er ikke tilstrækkelige til at opfylde de nye behov på området administrativt samarbejde, der er opstået ved den stadig tættere integration af økonomierne inden for det indre marked.

⁽¹⁾ EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 87.

⁽²⁾ EFT C 284 E af 21.11.2002, s. 121 og 191.

⁽³⁾ EFT C 80 af 3.4.2002, s. 76.

⁽⁴⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2002/92/EF (EFT L 331 af 17.12.2002, s. 27).

⁽⁵⁾ EFT L 24 af 1.2.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 792/2002 (EFT L 128 af 15.5.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

- (10) Det har også vist sig, at to forskellige samarbejdsredskaber vedrørende moms kan være en hæmsko for et effektivt samarbejde mellem skatteadministrationerne.
- (11) Det har endvidere vist sig nødvendigt at fastlægge klare og bindende regler for samarbejdet mellem medlemsstaterne, da der ikke har været tilstrækkelig faste rammer for alle berørte parter rettigheder og forpligtelser.
- (12) Der er også alt for få tilfælde af direkte kontakt mellem de lokale kontorer eller mellem de nationale kontorer, som arbejder med bekæmpelse af svig, da hovedreglen er, at al kommunikation foregår via de centrale forbindelseskontorer. Dette resulterer både i begrænset effektivitet, dårlig udnyttelse af de administrative samarbejdsordninger og for lange frister. Kontakten mellem tjenerne bør derfor gøres mere direkte for at samarbejdet kan blive hurtigere og mere effektivt.
- (13) Samarbejdet er heller ikke tilstrækkeligt intensivt, idet udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne, bortset fra VIES-systemet, kun i ringe grad er automatisk eller spontan. Udvekslingen af oplysninger mellem administrationerne og mellem disse og Kommissionen bør være hurtigere og mere intensiv, så svig kan bekæmpes mere effektivt.
- (14) Bestemmelserne for administrativt momssamarbejde i forordning (EØF) nr. 218/92 og i direktiv 77/799/EØF bør sammenskrives og styrkes. Af klarhedshensyn bør dette ske i ét nyt instrument, som skal træde i stedet for forordning (EØF) nr. 218/92.
- (15) Denne forordning bør ikke berøre andre fællesskabsforanstaltninger med henblik på bekæmpelse af momssvig.
- (16) Med henblik på anvendelsen af denne forordning bør det overvejes at begrænse visse rettigheder og forpligtelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾, for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra e), i nævnte direktiv.
- (17) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾.
- (18) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der bl.a. er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

1. Ved denne forordning fastsættes de vilkår, hvorunder de administrative myndigheder, der i medlemsstaterne er ansvarlige for anvendelsen af momslovgivningen på leveringer af varer og tjenesteydelser, på erhvervelse inden for Fællesskabet af varer og på import af varer, skal samarbejde med de administrative myndigheder i de øvrige medlemsstater og med Kommissionen for at sikre håndhævelsen af denne lovgivning.

Med henblik herpå fastsættes der regler og procedurer, som giver medlemsstaternes kompetente myndigheder mulighed for at samarbejde og udveksle alle nødvendige oplysninger indbyrdes med henblik på en korrekt momsansættelse.

I denne forordning fastsættes også regler og procedurer for den elektroniske udveksling af visse oplysninger, navnlig hvad angår momsoplysninger i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet.

For den periode, der er nævnt i artikel 4 i direktiv 2002/38/EF⁽³⁾, fastsættes der også regler og procedurer for den elektroniske udveksling af oplysninger om moms i forbindelse med elektronisk leverede tjenesteydelser i overensstemmelse med særordningen i artikel 26c i direktiv 77/388/EØF og også for eventuel efterfølgende informationsudveksling samt for så vidt angår tjenesteydelser, der er omfattet af denne særordning, for pengeoverførsel mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder.

2. Denne forordning berører ikke anvendelsen i medlemsstaterne af reglerne for gensidig retshjælp i straffesager.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

- 1) en medlemsstats kompetente myndighed
 - i Belgien:
Le ministre des finances
De Minister van financiën
 - i Danmark:
Skatteministeriet
 - i Tyskland:
Bundesministerium der Finanzen
 - i Grækenland:
Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών
 - i Spanien:
El Secretario de Estado de Hacienda

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 128 af 15.5.2002, s. 41.

- i Frankrig:
le ministre de l'économie, des finances et de l'industrie
- i Irland:
The Revenue Commissioners
- i Italien:
il Capo del Dipartimento delle Politiche Fiscali
- i Luxembourg:
L'Administration de l'Enregistrement et des Domaines
- i Nederlandene:
De minister van Financiën
- i Østrig:
Bundesminister für Finanzen
- i Portugal:
O Ministro das Finanças
- i Finland:
Valtiovarainministeriö
Finansministeriet
- i Sverige:
Chefen för Finansdepartementet
- i Det Forenede Kongerige:
The Commissioners of Customs and Excise
- 2) »centralt forbindelseskantor«: det kontor, der er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 2, som særlig ansvarligt for kontakterne til de øvrige medlemsstater med henblik på det administrative samarbejde
- 3) »forbindelseskantor«: ethvert kontor, som ikke er det centrale forbindelseskantor, og som har en specifik territorial kompetence eller et specialiseret ansvarsområde, og som er udpeget af den kompetente myndighed i henhold til artikel 3, stk. 3, til direkte at udveksle oplysninger på grundlag af denne forordning
- 4) »kompetent embedsmand«: enhver embedsmand, der direkte kan udveksle oplysninger på grundlag af denne forordning, som han er beføjet til i medfør af artikel 3, stk. 4
- 5) »bistandssøgende myndighed«: det centrale forbindelseskantor, et forbindelseskantor eller enhver kompetent embedsmand i en medlemsstat, som fremsætter en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne
- 6) »bistandssøgte myndighed«: det centrale forbindelseskantor, et forbindelseskantor eller enhver kompetent embedsmand i en medlemsstat, som modtager en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne
- 7) »transaktioner inden for Fællesskabet«: levering af varer og tjenesteydelser inden for Fællesskabet
- 8) »levering af varer inden for Fællesskabet«: en levering af varer, der skal anføres i den oversigt, der er omhandlet i artikel 22, stk. 6, litra b), som affattet ved artikel 28h, i direktiv 77/388/EØF
- 9) »levering af tjenesteydelser inden for Fællesskabet«: levering af tjenesteydelser, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 28b, punkt C, D, E og F, i direktiv 77/388/EØF
- 10) »erhvervelse af varer inden for Fællesskabet«: erhvervelse af retten til som ejer at råde over løsøre som omhandlet i artikel 28a, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF
- 11) »momsregistreringsnummer«: det nummer, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra c), d) og e) i direktiv 77/388/EØF
- 12) »administrativ undersøgelse«: alle former for kontrol, efterprøvning og foranstaltninger, som foretages af medlemsstater i forbindelse med udførelsen af deres opgaver med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af momslovgivningen
- 13) »automatisk udveksling af oplysninger«: systematisk meddelelse til en anden medlemsstat med forudfastsat regelmæssighed, uden forudgående anmodning, af oplysninger, som er defineret på forhånd
- 14) »struktureret automatisk udveksling af oplysninger«: systematisk meddelelse til en anden medlemsstat, uden forudgående anmodning, af oplysninger, som er defineret på forhånd, efterhånden som de pågældende oplysninger foreligger
- 15) »spontan udveksling«: uregelmæssig meddelelse, uden forudgående anmodning, af oplysninger til en anden medlemsstat
- 16) »person«:
- a) en fysisk person
- b) en juridisk person
- c) når der i henhold til gældende lovgivning er mulighed for det, en sammenslutning af personer, der kan udføre retshandler, men som ikke har en juridisk persons retsstilling
- 17) »give adgang«: give tilladelse til adgang til den relevante elektroniske database samt til levering af data ad elektronisk vej
- 18) »ad elektronisk vej«: ved hjælp af edb-udstyr (herunder digital kompression) og lagring af data og ved anvendelse af kabel, radio eller optiske eller andre elektroniske midler
- 19) »CCN/CSI-netværk«: den fælles platform, der er baseret på the Common Communication Network (CCN) og Common System Interface (CSI), og som er udviklet af Fællesskabet for at sikre alle transmissioner ad elektronisk vej mellem de kompetente myndigheder på told- og skatteområdet.

Artikel 3

1. Det er de i stk. 2, nr. 1, omhandlede kompetente myndigheder, i hvis navn bestemmelserne i denne forordning anvendes, hvad enten det sker direkte eller efter bemyndigelse.

2. Hver medlemsstat udpeger et centralt forbindelseskantor som særlig ansvarligt, efter bemyndigelse, for kontakterne til de øvrige medlemsstater med henblik på det administrative samarbejde. Den underretter Kommissionen og de andre medlemsstater herom.

3. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan udpege forbindelseskontorer. Det centrale forbindelseskantor har til opgave at ajourføre listen over disse kontorer og gøre den tilgængelig for de centrale forbindelseskontorer i de andre berørte medlemsstater.

4. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan desuden på de af denne fastsatte betingelser udpege kompetente embedsmænd, der direkte kan udveksle oplysninger på grundlag af denne forordning. Ved en sådan udpegelse kan den begrænse omfanget af de uddelegerede beføjelser. Det centrale forbindelseskantor er ansvarligt for at ajourføre listen over de pågældende embedsmænd og videregive den til de andre berørte medlemsstaters centrale forbindelseskontorer.

5. De embedsmænd, der udveksler oplysninger i medfør af artikel 11 og 13, anses under alle omstændigheder for at være kompetente til dette formål i overensstemmelse med de betingelser, de kompetente myndigheder fastlægger.

6. Når et forbindelseskantor eller en kompetent embedsmand sender eller modtager en anmodning om bistand eller svar på en sådan anmodning, underretter det/han det centrale forbindelseskantor i dets/sin medlemsstat på de af denne fastlagte betingelser.

7. Hvis et forbindelseskantor eller en kompetent embedsmand modtager en anmodning om bistand, der kræver foranstaltninger uden for dets/hans territoriale område eller ansvarsområde, sender det/han straks en sådan anmodning til det centrale forbindelseskantor i dets/sin medlemsstat og underretter den bistandssøgende myndighed herom. I dette tilfælde begynder perioden i artikel 8 dagen efter, at anmodningen om bistand er blevet fremsendt til det centrale forbindelseskantor.

Artikel 4

1. Den ved denne forordning fastsatte bistandspligt omfatter ikke meddelelse af oplysninger eller dokumenter indhentet af de i artikel 1 omhandlede myndigheder, når de handler med tilladelse fra eller efter anmodning fra en retslig myndighed.

2. Har en kompetent myndighed efter national ret imidlertid beføjelse til at meddele de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, kan dette gøres som led i det administrative samarbejde i

henhold til denne forordning. Enhver meddelelse kræver forudgående tilladelse fra den retslige myndighed, hvis der i den nationale ret er krav herom.

KAPITEL II

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER EFTER ANMODNING

Afdeling 1

Anmodning om oplysninger og om administrative undersøgelser*Artikel 5*

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed de i artikel 1 omhandlede oplysninger, herunder også oplysninger vedrørende et eller flere konkrete tilfælde.

2. Med henblik på den i stk. 1 omhandlede meddelelse lader den bistandssøgte myndighed om nødvendigt foretage den nødvendige administrative undersøgelse for at indhente disse oplysninger.

3. Den i stk. 1 omhandlede anmodning kan indeholde en begrundet anmodning om en specifik administrativ undersøgelse. Hvis medlemsstaten ikke finder det nødvendigt med en administrativ undersøgelse, underretter den straks den bistandssøgende myndighed om grundene hertil.

4. For at fremskaffe de ønskede oplysninger eller at foretage den ønskede administrative undersøgelse forholder den bistandssøgte myndighed eller den administrative myndighed, som førstnævnte forelægger sagen for, sig på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i sit hjemland.

Artikel 6

Anmodninger om oplysninger og om administrative undersøgelser i henhold til artikel 5 indgives så vidt muligt ved hjælp af en standardformular, som vedtages efter den i artikel 44, stk. 2, nævnte procedure.

Artikel 7

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed denne alle de relevante oplysninger, den råder over eller fremskaffer, samt resultaterne af administrative undersøgelser i form af rapporter, attester og alle andre dokumenter eller bekræftede genparter eller uddrag af sådanne dokumenter.

2. Originaldokumenter fremsendes dog kun, for så vidt som de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, ikke er til hinder herfor.

Afdeling 2

Frist for meddelelse af oplysninger*Artikel 8*

Den bistandssøgte myndighed meddeler de i artikel 5 og 7 omhandlede oplysninger hurtigst muligt og senest tre måneder efter datoen for modtagelsen af anmodningen.

I tilfælde, hvor de pågældende oplysninger allerede er til den bistandssøgte myndigheds rådighed, nedsættes fristen til højst en måned.

Artikel 9

For særlige kategorier af tilfælde kan den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed aftale andre frister end dem, der er fastsat i artikel 8.

Artikel 10

Når den bistandssøgte myndighed ikke er i stand til at besvare anmodningen inden for den fastsatte frist, underretter den omgående skriftligt den bistandssøgende myndighed om årsagerne til, at fristen ikke kan overholdes, og om, hvornår den mener, den rimeligvis vil kunne besvare anmodningen.

Afdeling 3

Tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser*Artikel 11*

1. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd, der er behørigt bemyndiget af den bistandssøgende myndighed, med henblik på at udveksle de i artikel 1 omhandlede oplysninger være til stede i de kontorer, hvor de administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, udøver deres virksomhed. Hvis de ønskede oplysninger er indeholdt i dokumentation, hvortil den bistandssøgte myndigheds embedsmænd har adgang, vil embedsmændene fra den bistandssøgende myndighed få udleveret genparten af dokumentationen med de ønskede oplysninger.

2. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd udpeget af den bistandssøgende myndighed være til stede under de administrative undersøgelser med henblik på at udveksle de i artikel 1 omhandlede oplysninger. De administrative undersøgelser ledes udelukkende af den bistandssøgte myndigheds embedsmænd. Den bistandssøgende myndigheds embedsmænd gør ikke brug af de kontrolbeføjelser, der er tillagt den bistandssøgte myndigheds embedsmænd. De kan imidlertid få adgang til samme lokaler og doku-

menter, som sidstnævnte har adgang til, ved deres mellemkomst og udelukkende til brug i forbindelse med den igangværende administrative undersøgelse.

3. Embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed, som er til stede i en anden medlemsstat i medfør af stk. 1 og 2, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig fuldmagt med angivelse af deres identitet og deres officielle adkomst til at medvirke i sagen.

Afdeling 4

Samtidig kontrol*Artikel 12*

Med henblik på at udveksle de i artikel 1 omhandlede oplysninger kan to eller flere medlemsstater aftale, at de på hver sit område foretager samtidig kontrol af en eller flere afgiftspligtige personers skattemæssige situation, som er af fælles eller komplementær interesse, hver gang en sådan kontrol forekommer at være mere effektiv end kontrol udført af kun en enkelt medlemsstat.

Artikel 13

1. En medlemsstat udpeger uafhængigt de afgiftspligtige personer, den har til hensigt at indstille til samtidig kontrol. Den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat underretter den kompetente myndighed i de andre berørte medlemsstater om de tilfælde, den foreslår med henblik på samtidig kontrol. Den begrundet sit valg, så vidt det er muligt, ved at fremlægge de oplysninger, der har ført til dette valg. Den angiver under alle omstændigheder, inden for hvilken periode kontrollen skal finde sted.

2. De berørte medlemsstater beslutter derefter, om de ønsker at deltage i den samtidige kontrol. Den medlemsstats kompetente myndighed, over for hvem der er foreslået en samtidig kontrol, bekræfter over for den tilsvarende myndighed, at den accepterer, eller giver et begrundet afslag på at foretage denne kontrol.

3. Hver kompetent myndighed i de berørte medlemsstater udpeger en repræsentant, som har ansvaret for at lede og koordinere kontrollen.

KAPITEL III

ANMODNING OM ADMINISTRATIV MEDDELELSE*Artikel 14*

På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed i overensstemmelse med retsregler, der gælder for meddelelse af tilsvarende akter i den medlemsstat, hvor den er hjemmehørende, modtageren alle akter og afgørelser fra de administrative myndigheder vedrørende anvendelsen af momslovgivningen i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.

Artikel 15

Anmodningen om meddelelse skal indeholde en angivelse af formålet med den akt eller afgørelse, der skal meddeles, samt en angivelse af navn, adresse og andre oplysninger til identifikation af modtageren.

Artikel 16

Den bistandssøgte myndighed underretter omgående den bistandssøgende myndighed om, hvordan anmodningen om meddelelse er blevet fulgt op, og navnlig om den dato, hvor afgørelsen eller retsaken er blevet meddelt modtageren.

KAPITEL IV

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER UDEN FORUDGÅENDE ANMODNING

Artikel 17

Med forbehold af bestemmelserne i kapitel V og VI foretager den kompetente myndighed i hver medlemsstat en automatisk eller struktureret automatisk udveksling af de i artikel 1 omhandlede oplysninger, med den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat, som berøres heraf, i følgende situationer:

- 1) hvor afgiftsfastsættelsen skønnes at finde sted i bestemmelsesmedlemsstaten, og kontrolsystemets effektivitet beror på de oplysninger, oprindelsesmedlemsstaten giver
- 2) hvor en medlemsstat har grunde til at tro, at der er eller kan være begået en overtrædelse af momslovgivningen i den anden medlemsstat
- 3) hvor der er risiko for svig eller afgiftsunddragelse i den anden medlemsstat.

Artikel 18

Følgende fastsættes efter den i artikel 44, stk. 2, nævnte procedure:

- 1) nøjagtigt, hvilke kategorier af oplysninger der skal udveksles
- 2) hvor hyppigt udvekslingen skal foregå
- 3) de praktiske dispositioner for udvekslingen af disse oplysninger.

Hver medlemsstat beslutter, om den vil deltage i udvekslingen af en bestemt kategori af oplysninger, samt om den vil lade udvekslingen være automatisk eller struktureret automatisk.

Artikel 19

Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan altid spontant udveksle de i artikel 1 omhandlede oplysninger, som de har kendskab til.

Artikel 20

Medlemsstaterne træffer de nødvendige administrative og organisatoriske foranstaltninger med henblik på den i dette kapitel omhandlede udveksling af oplysninger.

Artikel 21

Iværksættelsen af bestemmelserne i dette kapitel kan ikke forpligte en medlemsstat til at pålægge momspligtige personer nye forpligtelser med hensyn til at indsamle oplysninger eller til at afholde uforholdsmæssigt store administrative byrder.

KAPITEL V

LAGRING OG UDVEKSLING AF SÆRLIGE OPLYSNINGER VEDRØRENDE SAMHANDELEN INDEN FOR FÆLLESSKABET

Artikel 22

1. Hver medlemsstat skal have en elektronisk database, hvor de oplysninger, der indsamles i overensstemmelse med artikel 22, stk. 6, litra b), som affattet ved artikel 28h, i direktiv 77/388/EØF, lagres og behandles.

For at disse oplysninger kan anvendes i de procedurer, der er fastlagt ved denne forordning, skal de opbevares i mindst fem år regnet fra udgangen af det kalenderår, hvor der skal gives adgang til oplysningerne.

2. Medlemsstaterne skal sikre, at databaserne ajourføres, er komplette og indeholder korrekte oplysninger.

Der fastlægges efter den i artikel 44, stk. 2, nævnte procedure kriterier for, hvilke ændringer der ikke er relevante, væsentlige eller nyttige, og som derfor ikke behøver at blive foretaget.

Artikel 23

På grundlag af de oplysninger, der er lagret i overensstemmelse med artikel 22, modtager en medlemsstats kompetente myndighed straks og automatisk fra hver af de andre medlemsstater følgende oplysninger, også gennem direkte adgang ad elektronisk vej:

- 1) de momsregistreringsnumre, som er udstedt af den medlemsstat, der modtager oplysningerne
- 2) den samlede værdi af alle leverancer af varer inden for Fællesskabet til personer, der har fået tildelt disse numre, fra alle virksomheder, der er momsregistreret i den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed.

De i nr. 2, omhandlede værdier skal angives i valutaen i den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed, og skal vedrøre kvartaler.

Artikel 24

På grundlag af de oplysninger, der er lagret i overensstemmelse med artikel 22, modtager en medlemsstats kompetente myndighed, når den finder det nødvendigt for at kontrollere erhvervelser af varer inden for Fællesskabet og udelukkende med henblik på at undgå overtrædelse af momslovgivningen, straks og automatisk følgende oplysninger, også gennem direkte adgang ad elektronisk vej:

- 1) momsregistreringsnummeret for alle personer, der har foretaget de i artikel 23, nr. 2, omhandlede leverancer, og
- 2) den samlede værdi af sådanne leverancer fra hver af disse personer til hver af de berørte personer, der har fået tildelt det i artikel 23, nr. 1, omhandlede momsregistreringsnummer.

De i stk. 1, nr. 2, omhandlede værdier skal angives i valutaen i den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed, og skal vedrøre kvartaler.

Artikel 25

1. Når en medlemsstats kompetente myndighed er forpligtet til at give adgang til oplysninger i henhold til artikel 23 og 24, skal det ske hurtigst muligt og senest tre måneder efter det kvartal, oplysningerne vedrører.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 skal der, dersom der tilføjes oplysninger i databasen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 22, gives adgang til disse oplysninger hurtigst muligt og senest tre måneder efter det kvartal, hvor de er indsamlet.

3. De betingelser, på hvilke de korrigerede oplysninger stilles til rådighed, fastlægges efter proceduren i artikel 44, stk. 2.

Artikel 26

Når medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på anvendelsen af artikel 22-25 lagrer oplysninger i elektroniske databaser og udveksler sådanne oplysninger ad elektronisk vej, skal de træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelsen af artikel 41.

Artikel 27

1. Hver medlemsstat skal have en elektronisk database med et register over personer, der har fået tildelt et momsregistreringsnummer i den pågældende medlemsstat.

2. På grundlag af de i overensstemmelse med artikel 22 lagrede data kan den kompetente myndighed i en medlemsstat på ethvert tidspunkt enten direkte opnå eller få overført

bekræftelse på gyldigheden af det momsregistreringsnummer, hvorunder en person har leveret eller modtaget varer eller tjenesteydelser inden for Fællesskabet.

Efter særlig anmodning meddeler den bistandssøgte myndighed ligeledes datoen for momsregistreringsnummerets tildeling og eventuelt dets ophørstidspunkt.

3. Når der anmodes om det, meddeler den kompetente myndighed også straks navn og adresse på den person, som har fået nummeret tildelt, forudsat at den bistandssøgende myndighed ikke lagrer disse oplysninger med henblik på eventuelt at bruge dem på et senere tidspunkt.

4. De kompetente myndigheder i hver medlemsstat sikrer, at personer, der er involveret i leverancer af varer eller tjenesteydelser, og, i den i artikel 4 i direktiv 2002/38/EF nævnte periode, personer, der udfører tjenesteydelser omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra e), sidste led i direktiv 77/388/EØF inden for Fællesskabet, har mulighed for at få bekræftet gyldigheden af et momsregistreringsnummer for en bestemt person.

I den i artikel 4 i direktiv 2002/38/EF nævnte periode skal medlemsstaterne især give en sådan bekræftelse ad elektronisk vej efter proceduren i artikel 44, stk. 2.

5. Når medlemsstaternes kompetente myndighed i forbindelse med anvendelsen af stk. 1-4 lagrer oplysninger i elektroniske databaser og udveksler sådanne oplysninger ad elektronisk vej, skal de træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelsen af artikel 41.

KAPITEL VI

BESTEMMELSER VEDRØRENDE SÆRORDNINGEN I ARTIKEL 26c I DIREKTIV 77/388/EØF

Artikel 28

Følgende bestemmelser finder anvendelse med hensyn til særordningen i artikel 26c i direktiv 77/388/EØF. Definitionerne i punkt A i denne artikel finder også anvendelse med henblik på dette kapitel.

Artikel 29

1. De oplysninger, som den ikke-etablerede afgiftspligtige person sender til identifikationsmedlemsstaten, når hans afgiftspligtige virksomhed påbegyndes, som anført i artikel 26c, punkt B, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF, skal forelægges ad elektronisk vej. De tekniske detaljer, herunder en generel elektronisk meddelelse, fastsættes efter proceduren i artikel 44, stk. 2.

2. Identifikationsmedlemsstaten fremsender disse oplysninger ad elektronisk vej til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor oplysningerne blev modtaget fra den ikke-etablerede afgiftspligtige person. På samme måde skal de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater underrettes om det tildelte identifikationsnummer. De tekniske detaljer, herunder en generel elektronisk meddelelse, hvormed disse oplysninger skal fremsendes, fastsættes efter proceduren i artikel 44, stk. 2.

3. Identifikationsmedlemsstaten skal ad elektronisk vej omgående underrette de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, hvis en ikke-etableret afgiftspligtig person udelukkes fra identifikationsregisteret.

Artikel 30

Angivelsen med de nærmere enkeltheder i artikel 26c, punkt B, stk. 5, andet afsnit, i direktiv 77/388/EØF indsendes ad elektronisk vej. De tekniske detaljer, herunder en generel elektronisk meddelelse, fastsættes efter proceduren i artikel 44, stk. 2.

Identifikationsmedlemsstaten fremsender disse oplysninger elektronisk til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor angivelsen blev modtaget. Medlemsstater, der har krævet, at afgiftsangivelsen udarbejdes i en anden national valuta end euro, omregner beløbene til euro under anvendelse af kursen på den sidste dag i indberetningsperioden. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag. De tekniske detaljer for fremsendelse af disse oplysninger fastsættes efter proceduren i artikel 44, stk. 2.

Identifikationsmedlemsstaten fremsender ad elektronisk vej de oplysninger til forbrugsmedlemsstaten, der er nødvendige for at kunne knytte den enkelte indbetaling sammen med den relevante kvartalsafgiftsangivelse.

Artikel 31

Bestemmelserne i artikel 22, finder også anvendelse på oplysninger indsamlet af identifikationsmedlemsstaten i overensstemmelse med artikel 26c, punkt B, stk. 2 og 5, i direktiv 77/388/EØF.

Artikel 32

Identifikationsmedlemsstaten skal sikre, at det beløb, som den ikke-etablerede afgiftspligtige person har betalt, overføres til den bankkonto denomineret i euro, som den forbrugsmedlemsstat, som skal modtage betalingen, har udpeget hertil. Medlems-

stater, der har krævet indbetaling i en anden national valuta end euro, omregner beløbene til euro under anvendelse af kursen på den sidste dag i indberetningsperioden. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag. Overførslen skal finde sted senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor betalingen blev modtaget.

Hvis den ikke-etablerede afgiftspligtige person ikke betaler hele det skyldige afgiftsbeløb, sikrer identifikationsmedlemsstaten, at betalingen overføres til forbrugsmedlemsstaten i forhold til den afgift, der skal betales i hver medlemsstat. Identifikationsmedlemsstaten underretter ad elektronisk vej de kompetente myndigheder i forbrugsmedlemsstaten herom.

Artikel 33

Medlemsstaterne underretter ad elektronisk vej de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater om de bankkontonumre, som indbetalinger skal foretages til, jf. artikel 32.

Medlemsstaterne underretter omgående ad elektronisk vej de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og Kommissionen om ændringer i standardafgiftssatsen.

Artikel 34

Artikel 28-33 finder anvendelse for en periode, der er fastsat i artikel 4 i direktiv 2002/38/EF.

KAPITEL VII

FORBINDELSERNE MED KOMMISSIONEN

Artikel 35

1. Medlemsstaterne og Kommissionen undersøger og vurderer, hvordan den ordning vedrørende administrativt samarbejde, der er fastsat ved denne forordning, fungerer. Kommissionen samler medlemsstaternes erfaringer med henblik på at forbedre denne ordnings funktion.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen alle disponible oplysninger, der er af betydning for deres anvendelse af denne forordning.

3. Der vil blive opstillet en liste over statistiske oplysninger, der er af betydning for vurderingen af denne forordning, efter proceduren i artikel 44, stk. 2. Medlemsstaterne sender disse oplysninger til Kommissionen, i det omfang de er tilgængelige og meddelelsen ikke vil medføre ubegrundede administrative byrder.

4. Med henblik på en evaluering af, om de gældende bestemmelser om administrativt samarbejde er effektive i forbindelse med bekæmpelse af afgiftssvig og afgiftsunddragelse, kan medlemsstaterne meddele Kommissionen alle andre oplysninger, jf. artikel 1.

5. Kommissionen meddeler de i stk. 2, 3 og 4 omhandlede oplysninger til de andre berørte medlemsstater.

KAPITEL VIII

FORBINDELSERNE MED TREDJELANDE

Artikel 36

1. Når et tredjeland sender oplysninger til den kompetente myndighed i en medlemsstat, kan denne myndighed sende dem til de kompetente myndigheder i medlemsstater, som må formodes at være interesseret i disse oplysninger, og under alle omstændigheder til dem, der anmoder herom, i det omfang det er tilladt i henhold til bistandsordninger med dette særlige tredjeland.

2. Forudsat at det pågældende tredjeland har forpligtet sig til at yde den nødvendige bistand til at indsamle bevismateriale for uregelmæssigheder i forbindelse med transaktioner, som synes at være i strid med momslovgivningen, kan de oplysninger, der indhentes i henhold til denne forordning, videregives til det pågældende land med samtykke fra de kompetente myndigheder, som har leveret dem, og under overholdelse af deres nationale bestemmelser om videregivelse af personoplysninger til tredjelande.

KAPITEL IX

BETINGELSER FOR UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 37

Meddelelser, som foretages i henhold til denne forordning, afgives så vidt muligt ad elektronisk vej efter nærmere bestemmelser, der vedtages efter proceduren i artikel 44, stk. 2.

Artikel 38

Anmodninger om bistand, herunder anmodninger om meddelelse og bilag dertil, kan fremsættes på ethvert sprog, der aftales mellem den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed. Anmodningerne skal blot ledsages af en oversættelse til det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende i tilfælde, hvor den bistandssøgte myndighed begrundet sin anmodning om en sådan oversættelse.

Artikel 39

For det i artikel 4 i direktiv 2002/38/EF nævnte periode sikrer Kommissionen og medlemsstaterne, at de bestående eller nye kommunikations- og informationssystemer, der er nødvendige

for udvekslingen af oplysninger nævnt i artikel 29 og 30, fungerer. Kommissionen er ansvarlig for enhver udvikling af CCN/CSI-netværket, der er nødvendig for at sikre udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne. Medlemsstaterne er ansvarlige for enhver udvikling af deres systemer, der er nødvendig for at sikre, at disse oplysninger kan udveksles under anvendelse af CCN/CSI.

Medlemsstaterne afstår fra alle krav om godtgørelse af udgifter, der påløber i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, undtagen eventuelt udgifter til eksperthonorar.

Artikel 40

1. Den bistandssøgte myndighed i en medlemsstat skal give den bistandssøgende myndighed i en anden medlemsstat de oplysninger, der er nævnt i artikel 1, på betingelse af, at:

a) antallet og arten af den bistandssøgende myndigheds anmodninger om oplysninger inden for en vis periode ikke udgør en uforholdsmæssig tung administrativ byrde for den bistandssøgte myndighed

b) den bistandssøgende myndighed har udtømt de sædvanlige informationskilder, som den alt efter omstændighederne kunne have brugt til at få de ønskede oplysninger uden fare for, at det tilstræbte resultat ikke blev nået.

2. Ved denne forordning indføres der ingen forpligtelse til at foretage undersøgelser eller til at videregive oplysninger, hvis lovgivningen eller den administrative praksis i den medlemsstat, som skulle levere oplysningerne, ikke tillader medlemsstaten at foretage sådanne undersøgelser eller at indsamle eller anvende sådanne oplysninger til den pågældende medlemsstats eget brug.

3. En medlemsstats kompetente myndighed kan afslå at videregive oplysninger, når den stat, oplysningerne er bestemt for, af retlige grunde ikke er i stand til at stille tilsvarende oplysninger til rådighed. Den bistandssøgte medlemsstat underretter Kommissionen om grunden til, at det er blevet afslået at videregive oplysningerne.

4. Videregivelse af oplysninger kan afslås i de tilfælde, hvor det vil føre til offentliggørelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed, en fremstillingsmetode eller en oplysning, hvis offentliggørelse vil stride mod almene interesser.

5. Den bistandssøgte myndighed underretter den bistandssøgende myndighed om grunden til, at anmodningen om bistand ikke kan imødekommes.

6. Der kan fastsættes et mindstebeløb, som kan give anledning til en anmodning om bistand, efter proceduren i artikel 44, stk. 2.

Artikel 41

1. Oplysninger, der under en eller anden form videregives i medfør af denne forordning, er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der modtager dem, og i henhold til de tilsvarende bestemmelser for Fællesskabets instanser.

Sådanne oplysninger kan anvendes med henblik på fastsættelse af afgiftsgrundlaget, til opkrævning eller til administrativ kontrol af skatter og afgifter for at sikre afgiftsfastsættelse.

Oplysningerne kan også anvendes ved ansættelse af andre skatter, told og afgifter, der er omfattet af artikel 2 i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger ⁽¹⁾.

Endvidere kan de anvendes i forbindelse med retslige procedurer, som kan medføre anvendelse af sanktioner, og som indledes på grund af overtrædelse af skattelovgivningen, med forbehold af generelle regler og lovbestemmelser om sagsøgtes og vidners rettigheder i sådanne procedurer.

2. Personer, der er behørigt sikkerhedsgodkendt af Europa-Kommissionens sikkerhedsgodkendelsesmyndighed, kan udelukkende få adgang til disse oplysninger, hvis det er nødvendigt med henblik på drift, vedligeholdelse og udvikling af CCN/CSI-netværket.

3. Uanset stk. 1 skal de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, tillade, at de benyttes til andre formål i den bistandssøgende medlemsstat, såfremt oplysningerne i henhold til den bistandssøgte medlemsstats lovgivning kunne benyttes til de samme formål i den bistandssøgte medlemsstat.

4. Når den bistandssøgende myndighed finder, at oplysninger, den har modtaget fra den bistandssøgte myndighed, kan være til nytte for en kompetent myndighed i en tredje medlemsstat, kan den videregive dem til denne. Den underretter på forhånd den bistandssøgte myndighed herom. Den bistandssøgte myndighed kan gøre videregivelsen af oplysninger til en tredje medlemsstat betinget af sit forudgående samtykke.

5. Medlemsstaterne begrænser med henblik på den korrekte anvendelse af denne forordning rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 10, artikel 11, stk. 1, artikel 12 og 21 i direktiv 95/46/EF i det omfang, det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, litra e), i nævnte direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18. Senest ændret ved direktiv 2001/44/EF (EFT L 175 af 28.6.2001, s. 17).

Artikel 42

Rapporter, attester og alle andre dokumenter eller bekræftede genparter eller uddrag af sådanne dokumenter, der er indhentet af repræsentanter for den bistandssøgte myndighed og videregivet til den bistandssøgende myndighed i tilfælde af bistand i henhold til denne forordning, kan påberåbes som bevismateriale af de kompetente instanser i den bistandssøgende medlemsstat på samme måde som tilsvarende dokumenter, der er fremsendt af en anden myndighed i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.

Artikel 43

1. Med henblik på anvendelse af denne forordning tager medlemsstaterne de nødvendige skridt til at:

- a) sikre en effektiv indenlandsk koordination mellem de i artikel 3 omhandlede kompetente myndigheder
- b) etablere et direkte samarbejde mellem de myndigheder, der har særlige beføjelser med henblik på denne koordination
- c) sikre, at den ved denne forordning fastsatte informationsudveksling fungerer efter hensigten.

2. Kommissionen meddeler hurtigst muligt hver medlemsstat de oplysninger, den modtager og kan videregive.

KAPITEL X

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 44

1. Kommissionen bistås af det stående udvalg vedrørende administrativt samarbejde (i det følgende benævnt »udvalget«).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 45

1. Hvert tredje år regnet fra datoen for denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om betingelserne for anvendelsen af denne forordning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de måtte udsteder på det område, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 46

1. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke opfyldelsen af videregående forpligtelser med hensyn til gensidig bistand på grundlag af andre retsakter, herunder også eventuelle bilaterale og multilaterale aftaler.

2. Når medlemsstaterne træffer bilaterale aftaler om spørgsmål, som omfattes af denne forordning, bortset fra afgørelser i individuelle tilfælde, underretter de straks Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater.

Artikel 47

Forordning (EØF) nr. 218/92 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning læses som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 48

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 7. oktober 2003.

På Rådets vegne

G. TREMONTI

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1799/2003**af 13. oktober 2003****om ændring af forordning (EF) nr. 1210/2003 om visse specifikke restriktioner i de økonomiske og finansielle forbindelser med Irak**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 60 og 301,

under henvisning til Rådets fælles holdning 2003/495/FUSP af 7. juli 2003 om Irak ⁽¹⁾, ændret ved fælles holdning 2003/735/FUSP ⁽²⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Til opfølgning af FN's Sikkerhedsråds resolution 1483 (2003) af 22. maj 2003 udstedte Rådet forordning (EF) nr. 1210/2003 af 7. juli 2003 om visse specifikke restriktioner i de økonomiske og finansielle forbindelser med Irak ⁽³⁾, som bl.a. omfatter indefrysingsforanstaltninger rettet mod den tidligere irakiske regering og andre statslige enheder. Foranstaltningerne trådte i kraft den 9. juli 2003.

(2) En fornyet gennemgang af de relevante tekster har ført til den konklusion, at resolutionen ikke kræver, at indefrysingsforanstaltningerne anvendes på pengemidler og økonomiske ressourcer tilhørende ministerier og andre offentlige instanser, som ikke var placeret uden for Irak før 22. maj 2003, men som forlod Irak efter denne dato.

(3) Forbuddet mod at overdrage pengemidler og økonomiske ressourcer til offentlige instanser i Irak, som svækker disse instansers funktion og unødigt hæmmer bestræbelserne for genopbygning af Irak, bør derfor tages op til fornyet overvejelse. Præciseringen vedrørende eksportrelaterede indbetalinger gennem offentlige banker, der er anført i det relevante bilag til forordning (EF) nr. 1210/2003, bliver derfor overflødig.

(4) Resolution 1483 (2003) angiver indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer som værende det første skridt i en proces, der skal føre til overførsel deraf til den irakiske udviklingsfond. Resolutionen fritager også pengemidler og økonomiske ressourcer, der er genstand for en tilbageholdelsesret eller en dom, som stammer fra før 22. maj 2003. Det er derfor ikke

hensigtsmæssigt at opretholde indefrysingsforanstaltningerne, hvis de pågældende pengemidler og økonomiske ressourcer udtrykkeligt er fritaget fra kravet om, at de skal overføres til nævnte fond.

(5) Det bemærkes, at den omstændighed, at der ikke foreligger noget krav om indefrysning, ikke er til hinder for, at de normale regler om anerkendelse og fuldbyrdelse af voldgiftskendelser og udenlandske domstolsafgørelser finder anvendelse. Der bør endvidere ikke indrømmes nogen fritagelse i medfør af domme, der er afsagt i strid med Rådets forordning (EØF) nr. 3541/92 af 7. december 1992 om forbud mod at indfri irakiske fordringer i forbindelse med kontrakter og transaktioner, der er omfattet af De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 661 (1990) og dermed forbundne resolutioner ⁽⁴⁾.

(6) Da disse ændringer vedrører fortolkningen af resolution 1483 (2003), er det hensigtsmæssigt at anvende dem med tilbagevirkende kraft fra datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 1210/2003 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1210/2003 ændres således:

1) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

1. Alle pengemidler og økonomiske ressourcer tilhørende Iraks tidligere regering eller andre offentlige instanser, virksomheder, herunder privatretlige virksomheder, hvori de offentlige myndigheder har aktiemajoriteten eller en kontrollerende aktiepost, eller regeringsorganer, som nærmere specificeret af sanktionsudvalget og anført i bilag III, indefrys, hvis de før 22. maj 2003 var placeret uden for Irak.

2. Alle pengemidler og økonomiske ressourcer, som tilhører, ejes af eller forvaltes af nedenstående personer, som nærmere specificeret af sanktionsudvalget og anført i bilag IV, indefrys:

a) forhenværende præsident Saddam Hussein

b) højtstående embedsmænd i hans styre

c) disses nærmeste familiemedlemmer, eller

d) juridiske personer, organer og sammenslutninger, som ejes eller kontrolleres direkte eller indirekte af de personer, der er nævnt i litra a), b) og c), eller af fysiske og juridiske personer, som handler på deres vegne eller efter deres instruks.

⁽¹⁾ EUT L 169 af 8.7.2003, s. 72.

⁽²⁾ Se side 40 i denne EUT.

⁽³⁾ EUT L 169 af 8.7.2003, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT L 361 af 10.12.1992, s. 1.

3. Der må hverken direkte eller indirekte stilles penge-midler til rådighed for eller til gavn for de fysiske eller juri-diske personer, enheder eller organer, som er anført i bilag IV.

4. Der må hverken direkte eller indirekte stilles økono-miske ressourcer til rådighed eller til gavn for de fysiske og juridiske personer, organer eller enheder, som er anført på listen i bilag IV, således at de pågældende personer, grupper eller enheder herved kan opnå pengemidler, varer eller tjenesteydelser.»

2) I artikel 5 udgår stk. 2

3) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Uanset artikel 4 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, der er anført i bilag V, give tilladelse til frigi-velse af indefrosne pengemidler og økonomiske ressourcer, hvis alle nedenfor anførte betingelser er opfyldt:

- a) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer skal være genstand for en retslig, administrativ eller voldgifts-mæssig tilbageholdelsesret, der er fastslået før den 22. maj 2003, eller for en dom, en administrativ afgørelse eller en voldgiftskendelse, der er afsagt før nævnte dato
- b) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer må udelukkende anvendes til at indfri fordringer, der er sikret ved en sådan tilbageholdelsesret eller er anerkendt

som gyldige ved en sådan dom, afgørelse eller kendelse, inden for de grænser, som er fastsat ved gældende lovgiv-ning og administrative bestemmelser om rettigheder for personer, der har sådanne fordringer

c) indfrielse af fordringen må ikke ske i strid med forord-ning (EØF) nr. 3541/92

d) anerkendelse af tilbageholdelsesretten eller dommen, afgørelsen eller kendelsen må ikke ske i strid med den pågældende medlemsstats offentlige orden.

2. Under alle andre omstændigheder frigives penge-midler, økonomiske ressourcer og afkast af økonomiske ressourcer, som er indefrosset i medfør af artikel 4, kun med henblik på overførsel til den irakiske udviklingsfond, der administreres af Iraks Centralbank, på betingelserne i FN's Sikkerhedsråds resolution 1483 (2003).«

4) Overskriften til bilag V affattes således:

»Liste over kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 6, 7 og 8.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 9. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 13. oktober 2003.

På Rådets vegne

F. FRATTINI

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1800/2003**af 14. oktober 2003****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. oktober 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. oktober 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	100,0
	060	95,1
	068	67,7
	096	66,2
	204	125,5
	999	90,9
0707 00 05	052	101,8
	999	101,8
0709 90 70	052	89,1
	999	89,1
0805 50 10	052	90,9
	388	53,8
	524	82,8
	528	55,3
	999	70,7
0806 10 10	052	105,2
	400	192,8
	508	301,7
	624	230,3
	999	207,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	38,7
	096	41,3
	388	74,0
	400	73,9
	508	108,4
	512	36,1
	720	48,9
	800	168,8
	804	97,1
	999	76,4
0808 20 50	052	87,4
	064	54,7
	720	85,2
	999	75,8

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1801/2003**af 14. oktober 2003****om foreløbig tilladelse til ny anvendelse af en bestemt mikroorganisme i foderstoffer****(EØS-relevant tekst)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/7/EF ⁽²⁾, særlig artikel 3 og artikel 9e, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I direktiv 70/524/EØF er det fastsat, at der ikke må markedsføres tilsætningsstoffer, medmindre der er givet en EF-tilladelse.

(2) For så vidt angår tilsætningsstoffer omhandlet i bilag C, del II, i direktiv 70/524/EØF, som omfatter mikroorganismer, kan der gives foreløbig tilladelse til en ny anvendelse af et tilsætningsstof til foderstoffer, såfremt betingelserne i direktivet er opfyldt, og det ud fra de foreliggende resultater med rette kan formodes, at stoffet har én af de virkninger, der er omhandlet i direktivets artikel 2, litra a), når det anvendes i forbindelse med foder. Gyldighedsperioden for den foreløbige tilladelse kan ikke være over fire år.

(3) Det pågældende tilsætningsstof er i forvejen blevet tilladt til smågrise ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1411/1999 ⁽³⁾ og til kalve og slagtekyllinger ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1636/1999 ⁽⁴⁾.

(4) Der er fremlagt nye oplysninger til støtte for en ansøgning om at udvide tilladelsen til anvendelse til også at omfatte slagtekalkuner.

(5) Vurderingen af ansøgningen om tilladelse til den pågældende mikroorganisme, der er beskrevet i bilaget, viser, at betingelserne i artikel 9e, stk. 1, i direktiv 70/524/EØF er opfyldt.

(6) Anvendelsen af den *Enterococcus faecium*, der er beskrevet i bilaget, bør derfor tillades foreløbigt for en periode på fire år og opføres i kapitel IV i listen over tilladte tilsætningsstoffer til foderstoffer.

(7) Den Videnskabelige Komité for Foder har afgivet positiv udtalelse om sikkerheden ved anvendelsen af den pågældende *Enterococcus faecium*, der skal anvendes i kalkunfoder på de betingelser, der er fastsat i bilaget.

(8) Vurderingen af ansøgningen viser, at der kræves bestemte procedurer for at beskytte arbejdstagere mod at blive udsat for det tilsætningsstof, der er anført i bilaget. En sådan beskyttelse er dog sikret ved anvendelse af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet ⁽⁵⁾.

(9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det tilsætningsstof, der tilhører gruppen »mikroorganismer«, og som er opregnet i bilaget, tillades anvendt som tilsætningsstof til foderstoffer på de i bilaget fastsatte betingelser.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 270 af 14.12.1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 22 af 25.1.2003, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 164 af 30.6.1999, s. 56.

⁽⁴⁾ EFT L 194 af 27.7.1999, s. 17.

⁽⁵⁾ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

Nr. (eller EF-nr.)	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller kategori	Maksimumsalder	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre bestemmelser	Tilladelsens varighed
					CFU/kg fuldfoder			
»Mikroorganismer								
13	Enterococcus faecium DSM 10.663/NCIMB 10 415	Præparat af Enterococcus faecium, der indeholder mindst: Pulver og granulat: 3,5 × 10 ¹⁰ CFU/g tilsætningsstof Coated: 2,0 × 10 ¹⁰ CFU/g tilsætningsstof Flydende 1 × 10 ¹⁰ CFU/ml tilsætningsstof	Slagtekalkuner	—	1 × 10 ⁷	1 × 10 ⁹	1. I brugsvejledningen for tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Kan bruges i foderblandinger, der indeholder de tilladte cocci-diostatika: diclazuril, lasalocidnatrium, maduramicinammonium, monensinnatrium, halufuginon, robenidin.	18.10.2003-18.10.2007«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1802/2003**af 14. oktober 2003****om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003, særlig artikel 5, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2783/75 af 29. oktober 1975 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin ⁽⁴⁾, senest ændret Kommissionens forordning (EF) nr. 2916/95 ⁽⁵⁾, særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 ⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1631/2003 ⁽⁷⁾, er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimport og repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin.

- (2) Det fremgår af den regelmæssige kontrol af de data, som bestemmelsen af de repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin er baseret på, at de repræsentative priser bør ændres under hensyn til prisudsving efter oprindelse. De repræsentative priser bør derfor offentliggøres.

- (3) Af hensyn til markedssituationen bør ændringen gennemføres snarest.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 1484/95 affattes som vist i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. oktober 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49.⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.⁽³⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 77.⁽⁴⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 104.⁽⁵⁾ EFT L 305 af 19.12.1995, s. 49.⁽⁶⁾ EFT L 145 af 29.6.1995, s. 47.⁽⁷⁾ EUT L 232 af 18.9.2003, s. 55.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. oktober 2003 om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95

»BILAG I

KN-kode	Varebeskrivelse	Repræsentativ pris (EUR/100 kg)	Sikkerhed ifølge artikel 3, stk. 3 (EUR/100kg)	Oprindelse ⁽¹⁾
0207 12 90	Høns, plukkede, rensede, uden hoved og fødder, og uden hals, hjerte, lever og kråse (såkaldte 65 pct.-høns), eller i anden form, frosne	85,9	10	01
0207 14 10	Udskårne udbenede stykker af høns af arten Gallus domesticus, frosne	169,5	45	01
		171,4	44	02
		216,3	25	03
		199,4	30	04
0207 27 10	Udskårne udbenede stykker af kalkun, frosne	230,3	20	01
		275,0	7	04
0207 36 15	Udskårne udbenede stykker af ænder eller perlehøns, frosne	268,7	15	05
1602 32 11	Tilberedninger af høns af arten Gallus domesticus, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt	201,2	26	01
		201,2	26	02
		180,8	34	03

⁽¹⁾ Importens oprindelse:

- 01 Brasilien
- 02 Thailand
- 03 Argentina
- 04 Chile
- 05 Kina.»

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1803/2003
af 14. oktober 2003
om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for fjerkrækssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2777/75 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne og priserne inden for Fællesskabet for de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordningen, udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) Anvendelsen af disse regler og kriterier på den nuværende markedssituation inden for fjerkrækssektoren fører til at fastsætte restitutionen til et beløb, som gør det muligt for Fællesskabet at deltage i den internationale

handel, og som også tager hensyn til karakteren af udførslen af disse produkter, samt til deres betydning på nuværende tidspunkt.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Kodefortegnelsen over de produkter, ved hvis udførsel den i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2777/75 omhandlede restitution ydes, samt restitutionsbeløbene fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. oktober 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 77.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.

BILAG

**til Kommissionens forordning af 14. oktober 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for fjerkræ-
kødssektoren**

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0105 11 11 9000	V04	EUR/100 stk.	0,80
0105 11 19 9000	V04	EUR/100 stk.	0,80
0105 11 91 9000	V04	EUR/100 stk.	0,80
0105 11 99 9000	V04	EUR/100 stk.	0,80
0105 12 00 9000	V04	EUR/100 stk.	1,70
0105 19 20 9000	V04	EUR/100 stk.	1,70
0207 12 10 9900	V01	EUR/100 kg	40,00
0207 12 10 9900	A24	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9190	V01	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9190	A24	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9990	V01	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9990	A24	EUR/100 kg	40,00

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1779/2002 (EFT L 269 af 5.10.2002, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

V01 Angola, Saudi-Arabien, Kuwait, Bahrain, Qatar, Oman, De Forenede Arabiske Emirater, Jordan, Yemen, Libanon, Irak, Iran.

V04 alle bestemmelsessteder, med undtagelse af Amerika Forenede Stater og Estland.

RÅDETS DIREKTIV 2003/93/EF

af 7. oktober 2003

om ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93 og 94,

Artikel 1

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bekæmpelsen af momssvig kræver en styrkelse af samarbejdet mellem skatte- og afgiftsadministrationerne inden for Fællesskabet og mellem disse og Kommissionen i overensstemmelse med fælles principper.
- (2) Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 ⁽⁴⁾, som hvad angår moms supplerede det samarbejde, der er fastlagt ved Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter ⁽⁵⁾, er i den forbindelse blevet afløst af Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 af 7. oktober 2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 218/92 ⁽⁶⁾. I sidstnævnte forordning samles alle bestemmelser vedrørende det administrative samarbejde angående moms, med undtagelse af den gensidige bistand, der er fastsat ved Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse skatter, told og afgifter og andre foranstaltninger ⁽⁷⁾.
- (3) Anvendelsesområdet for gensidig bistand som fastsat i direktiv 77/799/EØF bør udvides til at omfatte afgiftsbelastning af forsikringspræmier som omhandlet i direktiv 76/308/EØF, således at medlemsstaternes finansielle interesser og det indre markeds neutralitet bedre kan beskyttes.
- (4) Direktiv 77/799/EØF bør ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte —

Direktiv 77/799/EØF ændres således:

1) Titlen affattes således:

»Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punkt-afgifter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier.«

2) Artikel 1, stk. 1, første led, affattes således:

»— de afgifter på forsikringspræmier, der er nævnt i artikel 3, sjette led, i Rådets direktiv 76/308/EØF.«

2a) I artikel 1, stk. 5, erstattes ordlyden under overskriften »i Det Forenede Kongerige« af følgende:

»The Commissioners of Customs and Excise eller en befuldmægtiget stedfortræder for de ønskede oplysninger vedrørende skatter på forsikringspræmier eller punktafgifter

The Commissioners of Inland Revenue eller en befuldmægtiget stedfortræder for alle de øvrige oplysninger.«

2b) I artikel 1, stk. 5, erstattes ordlyden under overskriften »i Italien« af følgende:

»Il ministro dell'economia e delle finanze eller en befuldmægtiget stedfortræder.«

3) Artikel 7, stk. 1, affattes således:

»1. Alle oplysninger, som en medlemsstat får kendskab til i medfør af dette direktiv, skal hemmeligholdes i den pågældende stat på samme måde som oplysninger indhentet i henhold til denne stats nationale lovgivning. Under alle omstændigheder må sådanne oplysninger:

— kun stilles til rådighed for personer, som er direkte beskæftiget med afgiftsfastsættelsen eller den administrative kontrol hermed

— endvidere kun bringes frem ved en retlig procedure eller en administrativ procedure, der medfører sanktioner, iværksat med henblik på eller i forbindelse med afgiftsfastsættelsen eller kontrollen hermed, og kun over for personer, som er direkte inddraget i disse procedurer; disse oplysninger kan dog videregives under åbne retsmøder eller i domme, såfremt den kompetente myndighed i den medlemsstat, der afgiver oplysningerne, ikke modsætter sig dette

⁽¹⁾ EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 96.

⁽²⁾ EFT C 284 E af 21.11.2002, s. 121.

⁽³⁾ EFT C 80 af 3.4.2002, s. 76.

⁽⁴⁾ EFT L 24 af 1.2.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 792/2002 (EFT L 128 af 15.5.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽⁶⁾ Se side 1 i denne EUT.

⁽⁷⁾ EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18. Senest ændret ved direktiv 2001/44/EF (EFT L 175 af 28.6.2001, s. 17).

- i intet tilfælde anvendes til andet end skattemæssige formål eller i forbindelse med en retlig procedure eller administrativ procedure, der medfører sanktioner, iværksat med henblik på eller i forbindelse med afgiftsfastsættelsen eller kontrollen hermed.

Endvidere kan medlemsstater beslutte, at oplysningerne anvendes ved ansættelse af andre skatter, toldafgifter og afgifter, der er omfattet af artikel 2 i direktiv 76/308/EØF (*).

(*) EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18.

Artikel 2

Henvisninger til direktiv 77/799/EØF for så vidt angår merværdiafgift (moms) læses som henvisninger til forordning (EF) nr. 1798/2003.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv den 31. december 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 7. oktober 2003.

På Rådets vegne

G. TREMONTI

Formand

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 13. december 2000

om den statsstøtte, som Nederlandene agter at yde i form af udviklingsbistand til to stykgodsskibe og to skibe til transport af pulp og papir, der skal bygges af Bodeswes/Pattje til brug i Indonesien

(meddelt under nummer K(2000) 4185)

(Kun den nederlandske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2003/730/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1540/98 af 18. juli 1998 om nye regler for støtte til skibsbygningsindustrien⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 5,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i henhold til ovennævnte bestemmelser⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(3) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den anmeldte støtte.

(4) Kommissionen modtog ikke bemærkninger fra tredje-parter.

II. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEN

(5) Den anmeldte støtte skal ydes inden for rammerne af et generelt instrument, hvorunder der ydes eksportfinansiering til nederlandsk eksport til Indonesien i form af lån med rentegodtgørelse eller tilskud til urentable projekter.

I. SAGSFORLØB

(1) Ved to breve af 14. april 1999 underrettede de nederlandske myndigheder Kommissionen om deres planer om at yde udviklingsbistand til Indonesien til køb af to stykgodsskibe og to skibe til transport af pulp og papir. Kommissionen anmodede om supplerende oplysninger ved breve dateret 7. maj 1999 og 11. oktober 1999. Disse oplysninger blev fremlagt henholdsvis den 15. september 1999 og den 3. december 1999.

(2) Ved brev SG(2000)D/101519 af 16. februar 2000 meddelte Kommissionen den nederlandske regering, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2.

(6) De to stykgodsskibe (hver på 8 600 BT) skal leveres til Bagasuna Samudera Gemilang, en lille uafhængig virksomhed i Djakarta, der er aktiv inden for charter og transport. De to skibe til transport af pulp og papir (hver på 9 000 BT) skal leveres til PT Riau Lintas Samudera, et lille privatejet rederi i Sumatra. I begge tilfælde bygges skibene af Pattje Shipyards bv, der har afgivet bud efter privat, begrænset internationalt udbud udstedt af køberne. Den samlede kontraktværdi er i hvert tilfælde 60 mio. NLG. Udviklingsbistanden ydes i begge tilfælde i form af et tilskud på 15 mio. NLG svarende til en støtteintensitet på 25 %. Ifølge de nederlandske myndigheder er de indonesiske selskaber ikke i stand til at købe skibene uden støtten. Projekterne vil hjælpe med til at forbedre den indonesiske flådes størrelse og kapacitet og hermed bidrage til landets økonomiske udvikling.

⁽¹⁾ EFT L 202 af 18.7.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 101 af 8.4.2000, s. 11.

⁽³⁾ Se fodnote 2.

- (7) Kommissionen besluttede at indlede proceduren efter artikel 88, stk. 2, fordi den nærede tvivl om, hvorvidt betingelserne i artikel 3, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1514/98, der kræver, at tilbud om udviklingsbistand skal stå åbent for bud fra forskellige værfter, var overholdt.

III. KOMMENTARER FRA NEDERLANDENE

- (8) Nederlandene fremsatte bemærkninger i breve dateret 7. april, 3. juli og 3. oktober 2000. I sidstnævnte brev bekræftedes oplysninger, der var fremsat ved bilaterale møder med Kommissionens tjenestegrene den 25. juli, 4. september og 15. september 2000.
- (9) De nederlandske myndigheder gentog i deres kommentarer, at det omhandlede nederlandske støtteinstrument var blevet offentliggjort, og at de nederlandske værfter er bekendt hermed. Ordningen er blevet offentliggjort i den nederlandske statstidende, på både nederlandsk og engelsk i brochurer, der er blevet distribueret såvel i Nederlandene som i udlandet, samt på ministeriets hjemmesider på internettet. Det nederlandske økonomiministerium afholder endvidere regelmæssigt informationsmøder om markederne i udviklingslandene.
- (10) De nederlandske myndigheder gentog endvidere, at støtten under udviklingsbistandsinstrumentet står åben for alle nederlandske selskaber, men at det er kunden i udviklingslandet, der er ansvarlig for offentliggørelse af bud og indgåelse af kontrakter. De understregede, at værfterne normalt selv udvælger projekter og derefter anmoder om udviklingsbistand, og at det ikke er myndighedernes opgave at blande sig i den kommercielle forhandlingsproces.

For at imødegå Kommissionens betænkeligheder har de nederlandske myndigheder imidlertid foretaget en række ændringer i deres interne procedurer, således at der skabes større gennemsigtighed omkring konkrete projekter i skibsbygningssektoren, samtidig med at myndighederne fortsat ikke blander sig i projektudvælgelsen og kundernes beslutningsproces.

- (11) I fremtiden vil de nederlandske myndigheder aktivt bestræbe sig på at henlede forskellige værfters opmærksomhed på muligheden for at opnå udviklingsbistand til særlige skibsbygningsprojekter. I henhold til den nye procedure (der ikke kan anvendes med tilbagevirkende kraft i de foreliggende tilfælde) skal et værft oplyse de nederlandske myndigheder om en eventuel støtteanmodning mindst en måned forud for indsendelse af den formelle ansøgning. I løbet af 48 timer efter modtagelsen af denne »forudgående anmeldelse« faxer myndighederne et resumé af projektet (skibstype, vejledende kontraktværdi og navn og adresse på kunden i udviklingslandet) til alle værfter i Nederlandene, der kan bygge de pågæl-

dende skibe. Ved modtagelsen af den formelle støtteansøgning tilsender det nederlandske udenrigsministerium en bekræftelse af modtagelsen til kunden i udviklingslandet. I dette brev angives udtrykkeligt, at støtten står til rådighed for alle nederlandske værfter. Brevet indeholder endvidere et eksemplar af den engelske version af brochuren, der beskriver den nederlandske støtteordning. De nederlandske myndigheder har lovet, at der ikke vil blive taget stilling til støtteanmodningen før to måneder efter modtagelsen af den formelle ansøgning.

- (12) Med hensyn til de to specifikke projekter forklarede de nederlandske myndigheder, at støtten ikke skal betragtes som skjult driftsstøtte til Pattje. Værftet, der er en del af Bodewes-skibsbygningsgruppen, er rentabelt (med et gennemsnitligt overskud på 2,5-5 % i forhold til omsætningen) og arbejder ved fuld kapacitet (med fuld ordrebog indtil udgangen af 2001). De har kontrolleret, at kontraktprisen er i overensstemmelse med markedspriserne ved at sammenligne disse priser med priserne på tilsvarende nederlandskbyggede skibe til EØS-kunder, der har fået tildelt normal kontraktrelateret produktionsstøtte.
- (13) Ifølge de nederlandske myndigheder har der ikke været tale om konkurrenceforvridning. De fremhævede således, at der ikke var fremkommet reaktioner på anmeldelsen af støtten til OECD eller på Kommissionens indledning af proceduren efter artikel 88, stk. 2. De fremlagde endvidere dokumentation for, at der havde deltaget både nederlandske og internationale konkurrenter i udbuddet. Det blev i denne forbindelse oplyst, at Bodewes/Pattje er medlemmer af Conoship, der er en fælles salgs- og markedsorganisation for en række nederlandske værfter, der dermed alle var bekendt med støttemulighederne i forbindelse med projekterne.

Vurdering af støtten

- (14) Støtten til de omhandlede skibe skal behandles på grundlag af artikel 3, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1540/98 om nye regler for støtte til skibsbygningsindustrien, der vedrører støtte til skibsbygning i form af udviklingsbistand.
- (15) Ifølge artikel 3, stk. 5, i forordningen kan støtte, der ydes i form af udviklingsbistand til et udviklingsland, betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis den opfylder de betingelser, som OECD's arbejdsgruppe nr. 6 har fastsat herom i sin aftale om fortolkning af artikel 6-8 i arrangementet om eksportkreditter til skibe, i det følgende benævnt »OECD-kriterierne«. Kommissionen skal kontrollere udviklingsaspektet i forbindelse med den planlagte støtte og sikre sig, at støtten opfylder OECD-kriterierne.

- (16) Som anført ved procedurens indledning finder Kommissionen, at projektet opfylder OECD-kriterierne og indeholder et reelt udviklingsaspekt. Kommissionen har især bemærket, at:
- skibene skal sejle under indonesisk flag, og kravet om, at der ikke må anvendes bekvemmelighedsflag, er hermed opfyldt
 - Indonesien er på listen over lande, der er berettiget til udviklingsbistand
 - skibenes ejere er registreret i Indonesien, og der er ikke tale om et udenlandsk selskabs ikke-operationelle datterselskaber
 - skibene udelukkende skal sejle i indonesiske farvande og kan ikke videresælges uden den nederlandske regerings samtykke
 - støtteintensiteten ikke er under 25 %.
- (17) Artikel 3, stk. 5, kræver imidlertid, at Kommissionen sikrer sig, at tilbuddet om udviklingsbistand til et bestemt projekt står åbent for forskellige værfter. Kommissionen var i tvivl om, hvorvidt denne betingelse var opfyldt, og besluttede derfor at indlede proceduren efter artikel 88, stk. 2.
- (18) Denne tvivl er imidlertid nu ryddet af vejen.
- (19) Det fremgår af de oplysninger, som de nederlandske myndigheder har fremlagt i forbindelse med proceduren, at de ikke underrettede andre værfter om de pågældende projekter, da en sådan fremgangsmåde ikke er normal praksis i Nederlandene i forbindelse med udviklingsbistand. Kommissionen forstår imidlertid, at en række andre nederlandske værfter var bekendt med de pågældende projekter gennem deres medlemskab af Conoship. Denne fælles salgs- og markedsorganisation for ti værfter i det nordlige Holland informerer alle sine medlemmer

om mulige projekter og bistår værfterne med deres støt-
teansøgninger. Conoship har skriftligt bekræftet, at alle
medlemmer var bekendt med det pågældende projekt.
Det kan derfor konkluderes, at udviklingsbistanden reelt
var åben for forskellige værfter.

Konklusion

- (20) I betragtning af ovenstående kan det konkluderes, at den omhandlede støtte opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1540/98 og derfor er forenelig med fællesmarkedet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte, som Nederlandene påtænker at yde som udviklingsbistand til udviklingslande i form af tilskud med en støtteintensitet på 25 % i forbindelse med Bodewes/Pattjes salg af to stykgodsskibe og to skibe til transport af pulp og papir til Indonesien, er forenelig med fællesmarkedet.

Støtten er følgelig tilladt.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2000.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING
af 13. november 2002
om Italiens foranstaltninger til fordel for Pertusola Sud

(meddelt under nummer K(2002) 4360)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2003/731/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler⁽¹⁾, under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Ved brev af 18. september 2000 sendte Italien Kommissionen et udkast til aftale om salget af Pertusola Sud SpA, der er under afvikling, til Zincocalabra SpA, en privat koncern, der henhører under Cogefin SpA. Der henvises til artikel 3, stk. 1, litra a), i Kommissionens beslutning 98/212/EF af 16. april 1997 om Italiens støtte til Enirisorse SpA⁽²⁾, eftersom aftalen indeholder en bestemmelse med opsættende virkning om, at aftalens gyldighed afhænger af, om Kommissionen tillader den.
- (2) Ved brev af 13. februar 2001 underrettede Kommissionen Italien om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2.
- (3) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽³⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger.
- (4) Kommissionen har modtaget bemærkninger fra Det Forenede Kongerige og fra Union Minière, Metaleurop og Nuova Solmine. Bemærkningerne er videregivet til Italien med anmodning om eventuelle kommentarer. Disse blev modtaget ved brev af 22. oktober 2001.

II. BESKRIVELSE

- (5) Ved beslutning 98/212/EF tillod Kommissionen, at Italien ydede en støtte på 1 819 mia. ITL til fordel for Enirisorse SpA med henblik på omstrukturering af nogle af de virksomheder, koncernen kontrollerer, herunder

Pertusola Sud SpA. Støtten til Pertusola Sud SpA androg 280 mio. ITL for tidsrummet 1992-1996. På grundlag af nævnte beslutnings artikel 2 var Italien forpligtet til at opfylde de i omstruktureringsplanen omhandlede forpligtelser, dvs. privatisere de selskaber og produktionssteder, der endnu hørte under Enirisorse SpA, senest den 31. december 1998. Det ene af de pågældende to selskaber var Pertusola Sud.

- (6) På grundlag af beslutning 98/212/EF skulle Pertusola Sud have været lukket og nedlagt i 1997 eller have været afstået til en interesseret køber. Under alle omstændigheder kunne selskabet ikke længere fremstille zink. Kommissionen havde desuden anlagt den betragtning, at den nedskæring på 45 % af Enirisorse SpA's zinkproduktionskapacitet, som udgjordes af Pertusola Suds lukning, var en tilfredsstillende modydelse for støtten til den pågældende virksomhed. Kommissionen havde derfor konkluderet, at støtten ikke påvirkede konkurrencen på en måde, der strider mod den fælles interesse.
- (7) Den 24. juli 1997 udbød Enirisorse Pertusola Sud til salg. Den 31. marts 1998 indledtes afviklingen af Pertusola Sud, og produktionen ophørte i februar 1999. Pertusola Sud havde en kapital på 22 mia. ITL, som Enirisorse var indehaver af for 100 %'s vedkommende.
- (8) I august 2000 gik Enirisorse SpA med til at afstå hele aktiekapitalen i Pertusola Sud SpA til Zincocalabra SpA.
- (9) Zincocalabra SpA er et nyt selskab, der ejes af en privat koncern, som henhører under den italienske koncern Cogefin SpA, hvis selskaber hovedsagelig arbejder i zinksektoren. Zincocalabra SpA agter at øge Pertusola SpA's zinkproduktion til 185 000 t om året og gennemføre et investeringsprogram på i alt 500 mia ITL, hvortil det regnede med at bidrage med 250 mia. ITL. De tilbageværende 50 % skulle komme fra en offentlig finansiering i form af regionalstøtte, der skulle anmeldes til Kommissionen i henhold til de multisektorale bestemmelser. Aftalen indeholdt også en anden bestemmelse om Enirisorse SpA's betaling af udgifterne til udbedring af tidligere miljøskader på op til 180 mio. ITL, en betaling, som Enirisorse tidligere havde indvilget i.

⁽¹⁾ EFT C 149 af 19.5.2001, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 80 af 18.3.1998, s. 32.

⁽³⁾ Se fodnote 1.

- (10) De italienske myndigheder har endvidere underrettet Kommissionen om, at Pertusola Sud har været under afvikling siden den 31. marts 1998, og at Enirisorse siden da ikke har overført ny kapital til fordel for Pertusola Sud, om end det fortsat har dækket virksomhedens finansielle behov, således at det kan afvikles som et solvent selskab.
- (11) På baggrund heraf og af følgende årsager har Kommissionen indledt proceduren:
- den på baggrund af beslutningen fra 1997 godkendte støtte til fordel for Pertusola Sud kan være ydet uberettiget
 - Enirisorses betalinger af Pertusola Suds finansielle forpligtelser med henblik på opretholdelse af selskabets solvens, selv om det er under afvikling, kan meget vel defineres som statsstøtte og eventuelt være uforenelig med fællesmarkedet
 - Enirisorses betalinger af miljøudgifter, der påhviler Pertusola Sud, kan meget vel defineres som statsstøtte og eventuelt være uforenelige med fællesmarkedet.

III. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (12) Såvel Det Forenede Kongerige som Union Minière, Metaleurop og Nuova Solmine har fremsendt bemærkninger til støtte for Kommissionens foreløbige vurdering.

IV. BEMÆRKNINGER FRA ITALIEN

- (13) Ved brev af 28. marts 2001 underrettede Italien Kommissionen om, at den med Zincocalabra indgåede aftale var blevet ophævet.
- (14) Ved brev af 5. april 2001 og 22. oktober 2001 gav Italien udtryk for, at det var uenigt i Kommissionens foreløbige vurdering samt i bemærkningerne fra interesserede parter.
- (15) Ved brev af 1. august 2002 underrettede Italien Kommissionen om, at:
- der den 14. december 2001 var indgået en aftale om nedlæggelse af Pertusolas anlæg. Nedlæggelsen skulle være afsluttet senest 16 måneder efter den i aftalen fastsatte dato for arbejdets begyndelse
 - Pertusola den 31. december 2001 havde 24 ansatte, der var beskæftiget med afviklingstransaktionerne (nedlæggelse, sikkerhed og forvaltning), hvoraf 9 vil forlade virksomheden i 2002

— Pertusola den 1. februar 2002 var blevet fusioneret med Singea SpA (nuværende benævnelse for Enirisorse), der er under afvikling.

V. KONKLUSION

- (16) Kommissionen konkluderer, at nedlæggelsen af anlægene, hvilket var en betingelse i henhold til beslutningen fra 1997, vil blive gennemført om end med forsinkelse.
- (17) Kommissionen konkluderer endvidere, at som følge af lukningen af virksomheden og den deraf følgende nedlæggelse af anlæggene er alle mulige konkurrenceforvridninger som følge af de foranstaltninger, Italien ulovligt angiveligt har gennemført — i strid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3 — til fordel for Pertusola Sud SpA, der er under afvikling, fjernet.

Kommissionen finder derfor, at den formelle undersøgelsesprocedure, der var indledt efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for den pågældende foranstaltning, ikke længere tjener noget formål, idet Italien dog i henhold til artikel 3 i beslutning 98/212/EF stadig er forpligtet til at forelægge Kommissionen halvårslige rapporter mellem 1. oktober og 1. april hvert år, indtil nedlæggelsen af Pertusola Suds anlæg er tilendebragt —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den formelle undersøgelsesprocedure efter traktatens artikel 88, stk. 2, der blev indledt den 13. februar 2001 over for Italiens foranstaltninger til fordel for Pertusola Sud (statsstøttesag C 8/2001), er afsluttet.

Artikel 2

Italien forelægger Kommissionen de i artikel 3 i beslutning 98/212/EF omhandlede halvårslige rapporter, indtil nedlæggelsen af Pertusola Sud SpA's anlæg er tilendebragt.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 2002.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. oktober 2003

om ændring af beslutning 93/52/EØF for så vidt angår anerkendelse af visse italienske provinser som officielt fri for brucellose

(meddelt under nummer K(2003) 3562)

(EØS-relevant tekst)

(2003/732/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens direktiv 91/68/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 2003/50/EF ⁽²⁾, særlig bilag A, kapitel 1, punkt II, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Italien i regionen Lombardiet (provinserne Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantova, Milano, Pavia, Sondrio og Varese) og i provinsen Trento har brucellose (*Brucella melitensis*) i mindst fem år været en anmeldelsespligtig sygdom.
- (2) I provinserne Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantova, Milano, Pavia, Sondrio, Varese og Trento er mindst 99,8 % af fåre- eller gedebedrifterne officielt fri for brucellose. Disse provinser forpligter sig endvidere til at opfylde betingelserne i bilag A, kapitel 1, punkt II, nr. 2, i direktiv 91/68/EØF.
- (3) Provinserne Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantova, Milano, Pavia, Sondrio, Varese og Trento bør derfor anerkendes som officielt fri for brucellose (*Brucella melitensis*).

(4) Kommissionens beslutning 93/52/EØF ⁽³⁾, senest ændret ved beslutning 2003/237/EF ⁽⁴⁾, bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilag II til beslutning 93/52/EØF affattes som anført i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. oktober 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 46 af 19.2.1991, s. 19.

⁽²⁾ EUT L 169 af 8.7.2003, s. 51.

⁽³⁾ EFT L 13 af 21.1.1993, s. 14.

⁽⁴⁾ EUT L 87 af 4.4.2003, s. 13.

BILAG

»BILAG II

I Frankrig:

Ain, Aisne, Allier, Ardèche, Ardennes, Aube, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Cher, Corrèze, Côte-d'Or, Côtes-d'Armor, Creuse, Deux-Sèvres, Dordogne, Doubs, Essonne, Eure, Eure-et-Loir, Finistère, Gers, Gironde, Hauts-de-Seine, Haute-Loire, Haute-Vienne, Ile-et-Vilaine, Indre, Indre-et-Loire, Jura, Loir-et-Cher, Loire, Loire-Atlantique, Loiret, Lot-et-Garonne, Lot, Lozère, Maine-et-Loire, Manche, Marne, Mayenne, Morbihan, Nièvre, Nord, Oise, Orne, Pas-de-Calais, Puy-de-Dôme, Rhône, Haute-Saône, Saône-et-Loire, Sarthe, Seine-Maritime, Seine-Saint-Denis, Territoire de Belfort, Val-de-Marne, Val-d'Oise, Vendée, Vienne, Yonne, Yvelines, Ville de Paris, Vosges.

I Italien:

- Regionen Lombardiet: provinserne Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantova, Milano, Pavia, Sondrio, Varese.
- Regionen Sardinien: Cagliari, Nuoro, Oristano og Sassari.
- Regionen Trentino-Alto Adige: provinserne Bolzano og Trento.
- Regionen Toscana: provinsen Arezzo.

I Portugal:

Den selvstyrende region Azorerne.

I Spanien:

Santa Cruz de Tenerife, Las Palmas.«

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. oktober 2003

om ændring af beslutning 97/222/EØF for så vidt angår import af kødprodukter fra Estland, Litauen og Slovakiet

(meddelt under nummer K(2003) 3566)

(EØS-relevant tekst)

(2003/733/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 21a, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens beslutning 97/222/EF ⁽³⁾, senest ændret ved beslutning 2002/464/EF ⁽⁴⁾, fastsættes listen over tredjelande og dele af tredjelande, hvorfra det er tilladt at importere kødprodukter.
- (2) Den epidemiologiske situation med hensyn til klassisk svinepest i Estland, Litauen og Slovakiet er for nylig blevet vurderet, og medlemsstaterne bør på dette grundlag tillade import af fersk svinekød fra de pågældende tredjelande til Fællesskabet.
- (3) Listen over tredjelande eller dele af tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader import af kødprodukter, blev opstillet i beslutning 97/222/EF, og denne liste bør ajourføres med de pågældende tredjelande, idet der tages hensyn til sundhedssituationen med henblik på overholdelse af Fællesskabets relevante bestemmelser om import af fersk kød for de forskellige kategorier af behandling af kødprodukter.

- (4) Samtidig benyttes lejligheden til at ajourføre navnene på visse lande og indsætte yderligere fodnoter. Af klarhedshensyn bør del I og II i bilaget til beslutning 97/222/EF erstattes helt.
- (5) Beslutning 97/222/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 97/222/EF ændres som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. oktober 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 302 af 31.12.1972, s. 28.⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36.⁽³⁾ EFT L 89 af 4.4.1997, s. 39.⁽⁴⁾ EFT L 161 af 19.6.2002, s. 16.

BILAG

Del I og II i bilaget til beslutning 97/222/EF affattes således:

»DEL I

Beskrivelse af regionaliserede områder som fastsat for de i del II og III angivne lande

Land	Område		Beskrivelse af området
	Kode	Version	
Argentina	AR-1	1/2002	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 93/402/EF ⁽¹⁾ (som senest ændret)
	AR-3	1/2002	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 93/402/EF (som senest ændret)
Bulgarien	BG		Hele landet
	BG-1	—	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF ⁽²⁾ (som senest ændret)
	BG-2	—	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF (som senest ændret)
	BG-3	—	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF (som senest ændret)
Brasilien	BR		Hele landet
	BR-1	—	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 94/984/EF ⁽³⁾ (som senest ændret)
Tjekkiet	CZ		Hele landet
	CZ-1	—	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF (som senest ændret)
	CZ-2	—	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF (som senest ændret)
Serbien og Montenegro	YU		Hele landet
	YU-1	—	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF (som senest ændret)
	YU-2	—	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF (som senest ændret)
Malaysia	MY		Hele landet
	MY-1	95/1	Kun halvøen (vestlige) Malaysia
Slovakiet	SK		Hele landet
	SK-1	1/2003	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF (som senest ændret)
	SK-2	1/2003	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF (som senest ændret)

⁽¹⁾ EFT L 179 af 22.7.1993, s. 11.

⁽²⁾ EFT L 110 af 28.4.1999, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 378 af 31.12.1994, s. 11.

DEL II

Tredjelande eller dele af tredjelande, hvorfra kødprodukter tillades indført til EF

ISO-kode	Oprindelsesland eller del deraf	1. Tamkvæg 2. Opdrættet klovbærende vildt (undtagen svin)	Tamfår/geder	1. Tamsvin 2. Opdrættet klovbærende vildt (svin)	Tamdyr af hestefamilien	1. Tamfjerkræ 2. Opdrættet fjervildt	Tamkaniner og opdrættede harer	Vildtlevende klovbærende vildt (undtagen svin)	Vildsvin	Vildtlevende dyr af hestefamilien	Vildtlevende dyr af hareordenen (kaniner og harer)	Vildtlevende fuglevildt	Vildtlevende landpattedyr (undtagen hovdyr og dyr af hareordenen)
AR	Argentina AR-1 ⁽¹⁾	C	C	C	A	A	A	C	C	—	A	D	—
	Argentina AR-3 ⁽¹⁾	A ⁽⁴⁾	A ⁽⁴⁾	C	A	A	A	C	C	—	A	D	
AU	Australien	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	A
BG	Bulgarien BG	D	D	D	A	D	A	D	D	—	A	D	—
	Bulgarien BG-1	A	A	D	A	D	A	A	D	—	A	D	—
	Bulgarien BG-2	A	A	D	A	D	A	A	D	—	A	D	—
	Bulgarien BG-3	D	D	D	A	D	A	D	D	—	A	D	—
BH	Bahrain	B	B	B	B	—	A	C	C	—	A	—	—
BR	Brasilien	C	C	C	A	D	A	C	C	—	A	D	—
	Brasilien BR-1	C	C	C	A	A	A	C	C	—	A	A	—
BW	Botswana	B	B	B	B	—	A	B	B	A	A	—	—
BY	Belarus	C	C	C	B	—	A	C	C	—	A	—	—
CA	Canada	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	A
CH	Schweiz	A	A	A	A	A	A	A	D	—	A	A	—
CL	Chile	A	A	A	A	A	A	B	B	—	A	A	—
CN	Kina	B	B	B	B	B	A	B	B	—	A	B	—
CO	Colombia	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—

ISO-kode	Oprindelsesland eller del deraf	1. Tamkvæg 2. Opdrættet klovbærende vildt (undtagen svin)	Tamfår/geder	1. Tamsvin 2. Opdrættet klovbærende vildt (svin)	Tamdyr af hestefamilien	1. Tamfjerkræ 2. Opdrættet fjervildt	Tamkaniner og opdrættede harer	Vildtlevende klovbærende vildt (undtagen svin)	Vildsvin	Vildtlevende dyr af hestefamilien	Vildtlevende dyr af hareordenen (kaniner og harer)	Vildtlevende fuglevildt	Vildtlevende landpattedyr (undtagen hovdyr og dyr af hareordenen)
CY	Cypern	C	C	C	A	A	A	C	C	—	A	A	—
CZ	Tjekkiet CZ	A	A	A	A	A	A	A	D	—	A	A	—
	Tjekkiet CZ-1	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	—
	Tjekkiet CZ-2	A	A	A	A	A	A	A	D	—	A	A	—
EE	Estland	C	C	A ⁽²⁾ D ⁽³⁾	A	—	A	C	C	—	A	—	A
ET	Etiopien	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
GL	Grønland	—	—	—	—	—	A	—	—	—	A	A	A
HK	Hongkong	B	B	B	B	D	A	B	B	—	A	—	—
HR	Kroatien	A	A	D	A	A	A	A	D	—	A	A	—
HU	Ungarn	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	—
IL	Israel	B	B	B	B	D	A	B	B	—	A	D	—
IN	Indien	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
IS	Island	B	B	B	A	—	A	B	B	—	A	—	—
KE	Kenya	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
KR	Korea (Republikken)	—	—	—	—	D	A	—	—	—	A	D	—
LT	Litauen	C	C	A ⁽²⁾ D ⁽³⁾	A	D	A	C	C	—	A	D	A
LV	Letland	C	C	A	A	D	A	C	C	—	A	—	A

ISO-kode	Oprindelsesland eller del deraf	1. Tamkvæg 2. Opdrættet klovbærende vildt (undtagen svin)	Tamfår/geder	1. Tamsvin 2. Opdrættet klovbærende vildt (svin)	Tamdyr af hestefamilien	1. Tamfjerkræ 2. Opdrættet fjervildt	Tamkaniner og opdrættede harer	Vildtlevende klovbærende vildt (undtagen svin)	Vildtsvin	Vildtlevende dyr af hestefamilien	Vildtlevende dyr af hareordenen (kaniner og harer)	Vildtlevende fuglevildt	Vildtlevende landpattedyr (undtagen hovdyr og dyr af hareordenen)
MA	Marokko	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
MG	Madagaskar	B	B	B	B	D	A	B	B	—	A	D	—
MK	Den Tidligere Jugosla-viske Republik Makedonien (*)	A	A	B	A	—	A	B	B	—	A	—	—
MT	Malta	—	—	—	—	A	A	—	—	—	A	—	—
MU	Mauritius	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
MX	Mexico	A	D	D	A	D	A	D	D	—	A	D	—
MY	Malaysia MY	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Malaysia MY 1	—	—	—	—	D	A	—	—	—	A	D	—
NA	Namibia (1)	B	B	B	B	D	A	B	B	A	A	D	—
NZ	New Zealand	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	A
PL	Polen	A	A	A (2) D (3)	A	A	A	A	D	—	A	A	—
PY	Paraguay	C	C	C	B	—	A	C	C	—	A	—	—
RO	Rumænien	A	A	D	A	A	A	A	D	—	A	A	A
RU	Rusland	C	C	C	B	—	A	C	C	—	A	—	A
SG	Singapore	B	B	B	B	D	A	B	B	—	A	—	—
SI	Slovenien	A	A	D	A	D	A	A	D	—	A	D	—

ISO-kode	Oprindelsesland eller del deraf	1. Tamkvæg 2. Opdrættet klovbærende vildt (undtagen svin)	Tamfår/geder	1. Tamsvin 2. Opdrættet klovbærende vildt (svin)	Tamdyr af hestefamilien	1. Tamfjerkræ 2. Opdrættet fjervildt	Tamkaniner og opdrættede harer	Vildtlevende klovbærende vildt (undtagen svin)	Vildsvin	Vildtlevende dyr af hestefamilien	Vildtlevende dyr af hareordenen (kaniner og harer)	Vildtlevende fuglevildt	Vildtlevende landpattedyr (undtagen hovdyr og dyr af hareordenen)
SK	Slovakiet	A	A	—	A	A	A	A	D	—	A	A	—
	Slovakiet SK-1	A	A	D	A	A	A	A	D	—	A	A	—
	Slovakiet SK-2	A	A	A ⁽²⁾ D ⁽³⁾	A	A	A	A	D	—	A	A	—
SZ	Swaziland	B	B	B	B	—	A	B	B	A	A	—	—
TH	Thailand	B	B	B	B	A	A	B	B	—	A	D	—
TN	Tunesien	C	C	B	B	A	A	B	B	—	A	D	—
TR	Tyrkiet	—	—	—	—	D	A	—	—	—	A	D	—
UA	Ukraine	—	—	—	—	—	A	—	—	—	A	—	—
US	USA	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	—
UY	Uruguay	C	C	B	A	D	A	—	—	—	A	D	—
YU	Serbien og Montenegro	D	D	D	A	D	A	C	C	—	A	—	—
	Serbien og Montenegro YU-1	D	D	D	A	D	A	C	D	—	A	—	—
	Serbien og Montenegro YU-2	D	D	D	A	D	A	C	C	—	A	—	—
ZA	Sydafrika ⁽¹⁾	C	C	C	A	D	A	C	C	A	A	D	—
ZW	Zimbabwe ⁽¹⁾	C	C	B	A	D	A	B	B	—	A	D	—

(*) Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien: foreløbig kode, der ikke foregriber landets definitive betegnelse, efter at de forhandlinger, der finder sted for øjeblikket i FN, er afsluttet.

⁽¹⁾ Jf. del III med hensyn til krav om mindstebehandling af pasteuriserede kødprodukter og biltong.

⁽²⁾ For kødprodukter, der er fremstillet af fersk kød af tamsvin ifølge beslutning 98/371/EF, som senest ændret.

⁽³⁾ For kødprodukter, der er fremstillet af fersk kød af opdrættet klovbærende vildt (svin).

⁽⁴⁾ For kødprodukter, der er fremstillet af fersk kød af dyr slagtet efter den 1. marts 2002.

— Der er ikke fastsat noget certifikat, og det er ikke tilladt at importere kødprodukter.»

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 29. september 2003

om en fælles praksis for ændring af designet på den nationale forside af euromønter i omløb ⁽¹⁾

(meddelt under nummer K(2003) 3388)

(Kun den engelske, den finske, den franske, den græske, den italienske, den nederlandske, den portugisiske, den spanske, den svenske og den tyske udgave er autentiske)

(2003/734/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 211, og

som tager følgende i betragtning:

(1) I henhold til traktatens artikel 106, stk. 2, kan medlemsstaterne udstede mønter med forbehold af Den Europæiske Centralbanks godkendelse af omfanget heraf.

(2) Rådet har i overensstemmelse med traktatens artikel 106, stk. 2, andet punktum, vedtaget harmoniserende foranstaltninger ved Rådets forordning (EF) nr. 975/98 af 3. maj 1998 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb ⁽²⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 423/1999 ⁽³⁾.

(3) I henhold til artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen ⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2596/2000 ⁽⁵⁾, er mønter denomineret i euro og cent, som opfylder denne pålydende værdi og disse tekniske specifikationer, de eneste mønter, der har status som lovligt betalingsmiddel i alle de »deltagende« medlemsstater, som disse er defineret i forordningen. Siden de blev sat i omløb den 1. januar 2002, har disse mønter været i omløb i hele euroområdet.

(4) Det uformelle Økofin-Råd enedes på mødet i Verona i april 1996 om, at euromønterne skulle have en fælles europæisk bagside og en særlig national forside. De fælles design for de forskellige pålydende værdier blev valgt af medlemsstaternes stats- og regeringschefer på Det Europæiske Råd i Amsterdam i december 1997 efter en konkurrence udskrevet af Kommissionen. Designet på den nationale side på euromønterne blev vedtaget af den enkelte medlemsstat.

(5) Rådet enedes den 23. november 1998 om, at »der bør fastsættes et moratorium på udstedelsen af jubilæumsmønter, som er bestemt til at sættes i omløb, i de første år med de nye sedler og mønter«. Eurojubilæumsmønter er særlige mønter til at sættes i omløb og opfylder de tekniske specifikationer, der er fastsat i forordning (EF) nr. 975/98, men det normale nationale forsidedesign erstattes af et andet nationalt design til minde om en specifik begivenhed eller person.

(6) En aftalt fælles praksis for ændring af designet på den nationale forside af euromønter i omløb vil navnlig medvirke til at sikre, at de, der håndterer mønter i erhvervsmæssigt øjemed, og den brede offentlighed informeres i tilstrækkelig god tid inden fremtidige ændringer af denne art.

(7) Medlemsstaterne er blevet hørt om den fælles praksis, der beskrives i denne henstilling, så der tages hensyn til deres forskellige nationale traditioner og præferencer på dette særlige område. Den fælles praksis giver medlemsstaterne tilstrækkelig frihed til at fastholde deres traditioner på dette felt.

(8) Eurojubilæumsmønter til at sættes i omløb bør kun udstedes til minde om begivenheder eller personer af højeste relevans, eftersom sådanne mønter vil være i omløb i hele euroområdet. Mindre betydningsfulde temaer bør i stedet mindes i form af samlermønter, som ikke er bestemt til at sættes i omløb, og som nemt skal kunne skelnes fra mønter i omløb.

(9) At begrænse udstedelsen af jubilæumsmønter til at sættes i omløb til en enkelt pålydende værdi svarer til gældende praksis i en række medlemsstater og danner en passende ramme for sådanne udstedelser. 2-euromønten er den mest egnede pålydende værdi til dette formål, primært på grund af møntens store diameter og dens tekniske karakteristika, som frembyder en passende beskyttelse mod forfalskning.

(10) Visse begrænsninger i antallet af udstedte jubilæumsmønter til at sættes i omløb er nødvendige for at sikre, at disse mønter fortsat kun udgør en lille procentdel af det samlede antal 2-euromønter, der er i omløb. Samtidig bør udstedelseslofterne dog give mulighed for udstedelse af et tilstrækkeligt antal mønter til at sikre, at jubilæumsmønterne effektivt kan sættes i omløb, i det mindste i et vist tidsrum.

⁽¹⁾ Se også en meddelelse fra Kommission vedrørende denne henstilling i EUT C 247 af 15.10.2003.

⁽²⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 6.

⁽³⁾ EFT L 52 af 27.2.1999, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 300 af 29.11.2000, s. 2.

- (11) Fællesskabet har indgået monetære aftaler med Fyrstendømmet Monaco, Republikken San Marino og Vatikanstaten, som giver dem tilladelse til at udstede euromønter i et vist antal til at sættes i omløb. Den fælles praksis bør også gælde for mønter i omløb, der udstedes af disse stater,

HENSTILLER:

Artikel 1

Ændring af den nationale side på normale euromønter i omløb

Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 2 i denne henstilling, bør designet på den nationale forside af de mønter denomineret i euro eller i cent, der er i omløb, ikke ændres frem til udgangen af 2008 undtagen i tilfælde, hvor statsoverhovedet, der er afbildet på mønten, ændres. Inden udløbet af denne periode bør Kommissionen forberede en undersøgelse for at fastslå, om dette moratorium bør forlænges, eller om der skal indføres en ny praksis.

Artikel 2

Udstedelse af jubilæumsmønter i euro til at sættes i omløb

Fra og med 2004 skal jubilæumsmønter i euro til at sættes i omløb med et design på den nationale forside, der afviger fra den normale nationale forside af euromønter i omløb, udstedes under overholdelse af følgende regler:

- antallet af udstedelser bør begrænses til én pr. udstedende stat pr. år, uden at dette berører bestemmelserne i litra c), nr. i). Denne grænse gælder dog ikke for eventuelle jubilæumsmønter i euro til at sættes i omløb, der udstedes kollektivt af alle landene i euroområdet
- 2-euromønten bør være den eneste pålydende værdi, der anvendes til sådanne udstedelser
- det samlede antal mønter, der sættes i omløb ved hver udstedelse, bør ikke overstige det højeste af følgende to udstedelseslofter:
 - 0,1 % af det samlede antal 2-euromønter, der er sat i omløb af alle de udstedende stater frem til begyndelsen af det år, der går forud for udstedelsesåret for jubilæumsmønten, idet dette udstedelsesloft dog hæves til 2,0 % af det samlede omløb af 2-euromønter i alle de udstedende stater, hvis udstedelsen sker til minde om en ægte verdensbegivenhed af stor symbolsk værdi; i så fald bør

udstederen afholde sig fra at udstede en tilsvarende jubilæumsmønt til at sættes i omløb i løbet af de efterfølgende fire år og bør desuden begrunde valget af det hævede udstedelsesloft i forbindelse med de forhåndsunderrettningsregler, der er fastsat i artikel 3, litra b)

- 5,0 % af det samlede antal 2-euromønter, der er sat i omløb af den udstedende stat frem til begyndelsen af det år, der går forud for udstedelsesåret for jubilæumsmønten.

Artikel 3

Designet på den nationale side og offentliggørelse af fremtidige ændringer

Følgende regler bør gælde for alle mønter denomineret i euro eller i cent, der er i omløb:

- i overensstemmelse med etableret praksis bør den nationale side have tolv stjerner omkring designet og årstegnet
- Kommissionen bør underrettes om påtænkte ændringer af designet på den nationale forside af euromønter senest seks måneder, inden mønterne udstedes; den forelægger alle udstedelser af jubilæumsmønter til at sættes i omløb, der overstiger udstedelsesloftet på 0,1 % i artikel 2, litra c), nr. i), for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg til godkendelse.
- Al relevant information om nye design på den nationale forside vil blive offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Denne henstilling er rettet til Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Hellske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik og Republikken Finland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 2003.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS FÆLLES HOLDNING 2003/735/FUSP
af 13. oktober 2003
om ændring af fælles holdning 2003/495/FUSP om Irak

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 7. juli 2003 vedtog Rådet fælles holdning 2003/495/FUSP om Irak ⁽¹⁾ om gennemførelse af De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1483 (2003), som ophæver alle forbud vedrørende handel med Irak og ydelse af finansielle og økonomiske ressourcer til Irak, der blev fastlagt ved Sikkerhedsrådets resolution 661 (1990) og efterfølgende relevante resolutioner, herunder resolution 778 (1992), med undtagelse af forbud vedrørende salg eller levering af våben og dertil knyttet materiel til Irak, bortset fra våben eller dertil knyttet materiel, som er nødvendigt for Amerikas Forenede Stater eller Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i deres egenskab af besættelsesmagt under samlet kommando (i det følgende benævnt »myndigheden«), og om indførelse af nye foranstaltninger.
- (2) Det er nødvendigt at tydeliggøre nogle af bestemmelserne i fælles holdning 2003/495/FUSP.
- (3) Der er behov for handling fra Fællesskabets side for at iværksætte en række foranstaltninger —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

Artikel 1

Artikel 2 i fælles holdning 2003/495/FUSP affattes således:

»*Artikel 2*

Alle midler eller andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer,

- a) der tilhørte den tidligere irakiske regering eller dens statslige organer, selskaber eller agenturer, der er beliggende uden for Irak pr. 22. maj 2003, som opregnet af udvalget nedsat ved Sikkerhedsrådets resolution 661 (1990), og

- b) som er blevet fjernet fra Irak eller erhvervet af Saddam Hussein eller andre højtstående embedsmænd fra det tidligere irakiske regime og deres nærmeste familiemedlemmer, herunder enheder, der ejes eller direkte eller indirekte kontrolleres af dem eller af personer, som handler på deres vegne eller under deres ledelse som opregnet af udvalget nedsat ved Sikkerhedsrådets resolution 661 (1990)

indefryses øjeblikkelig, og medmindre disse midler eller andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer allerede er genstand for en tidligere retlig, administrativ eller voldgiftsmæssig tilbageholdelsesret eller dom, og i så fald vil kunne anvendes til at godtgøre den pågældende tilbageholdelsesret eller dom, foranstalter medlemsstaterne øjeblikkeligt deres overførsel til udviklingsfonden for Irak efter reglerne i Sikkerhedsrådets resolution 1483 (2003).«

Artikel 2

Denne fælles holdning har virkning fra datoen for vedtagelsen.

Artikel 3

Denne fælles holdning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 13. oktober 2003.

På Rådets vegne
F. FRATTINI
Formand

⁽¹⁾ EUT L 169 af 8.7.2003, s. 72.